

Serenitat

L'actitud del nostre poble en iniciar-se la discussió de l'Estatut a les Corts Constituents, serena i amatent, de viva expectació i de perfecta disciplina és penyora segura de l'obtenció total d'aquelles facultats per ell demanades pel seu regíme propi amb plena autonomia dins la República.

Aquesta serenitat el poble la manté ferma i cal que la mantingui incommovible davant els apassionaments escampats arreu de terres ibèriques, fonamentats i dirigits pels antics elements monàrquics i dictatorials que veuen en l'Estatut, en la batalla parlamentària de l'Estatut la més adient i forta avinentesa per fer el suprem va-i-tot per enderrocar la República, prendre el govern de mans del poble i entronitzar de bell nou la monarquia tirànica i fugitiva.

Arreu de la Península ibèrica i àdhuc dins el Parlament són els elements dinàstics i de dreta els que organitzen protestes, provoquen manifestacions i encalceuen acords i decisions contràries a l'esperit de llibertat i de cordialitat del nostre Estatut que havem confiat a l'examen i aprovació de les Corts Constituents complint fidelment paetes acceptats i compromisos contrets amb els homes i partits de la revolució del 14 d'abril de l'any passat.

En certes comarques i localitats les dretes han recíent a endur-se'n el poble rera seu i fer-li prendre part activa en la protesta. No endebades les monarquies estrangeres que han dominat els pobles ibèrics crearen i propagaren durant quatre centúries aquest mite de la "unidad nacional" que no ha existit mai en terres d'Ibèria, per afiançar i recolzar la *unidad monàrquica* que establiren a expenses de la llibertat, de la dignitat, de l'esdevenidor i dels interessos dels pobles ibèrics.

Cal que el poble nostre, serè i decidit, vegi clar aquest joc de dretes, aquest afany que tenen els antics monàrquics, esclaus dels interessos d'una monarquia cadavèrica, en fomentar, escampar i fer créixer aquest foc passional que han pogut ja abrindar en manta comarea ibèrica. Cal que el nostre poble romanqui serè per tal d'anullar aquests esforços impertinents i que per més crítics i actes ofensius i vexatoris li

vinguin de ponent, ell resti impassible convençut de la seva raó i de la seva força, de la seva posició inexpugnable en el terreny de la llibertat del dret i de la democràcia.

Les Corts Constituents donen prova de sentir la plena responsabilitat del moment que vivim per la República i per Catalunya. No vol dir res que uns diputats llencin declaracions extemporànies i àdhuc vexatòries per a la nostra llengua i la nostra voluntat. Es natural que un grup o un partit maniobri de cara allà en un sentit que a nosaltres no pot plaure'ns gens ni mica. Són posicions interines, incidents inevitables de tota discussió, incomprendiments o conveniències polítiques fàcilment explicables dins l'atmosfera d'intensa emoció política, dins l'ambient sensacional dels grans esdeveniments històrics que estem vivint.

La serenitat és la virtut dels convençuts, dels optimistes i dels vencedors i el nostre poble en servir-la tan fidelment en aquest gran moment en què es decideix la seva llibertat i el seu esdevenidor ens marca a nosaltres, diputats, la mateixa actitud decidida. Hem d'escollir serens atacs i violències, incomprendiments i rancúnies, cal que parlem poc i encaixem estoicament cops sense tornar-los, que no som al Parlament pel nostre lluíment personal ni per a véncer ni atuir cap adversari sinó per defensar i portar al poble, al nostre poble, que l'espera impacient aquell Estatut que ell votà perquè acoblat a la Constitució de la República fos la carta magna de les seves llibertats.

Així sigui.

J. RIERA I PUNTÍ

Madrid, 12-5-32.

El Sr. Macià i el vot femení

El president de la Generalitat ha dit als periodistes que volia fer una aclaració a una editorial de "La Veu de Catalunya", en la qual es diu que ell és contrari al vot de les dones. Afirmà que això no és exacte puix que si havia dit que no podria votar la dona en les primeres eleccions que es celebrin per a les Corts Catalanes, és pels motius que ja té exposats, o sigui per no comptar-se amb cens per fer-ho.

De música

El concert de l'"Associació"

Selecta vetllada musical la que aquesta entitat celebrà divendres al Teatre Fortuny: actuació de la reputada "Orquesta Sinfónica de Madrid", dirigida pel gran mestre Arbós; deliciós programa; execució impecable; nombrosa concurrència amb predomini de representació de les nostres belles concitadanes, que donava gai aspecte a la platea; religiosa atenció acumuladora del noble goig filharmònic que feia esclatar entusiasta aplaudiment en finir l'execució de les obres... en fi, un cúmulo de factors de festa major musical.

Obrí la sessió l'obertura de "El vaixell fantasma", pàgina wagneriana, en la plenitud orgànica de la qual es posà de relleu el gran rendiment, i l'ajust del metall de la "Sinfónica". Es per això que des d'aquesta interpretació el mestre Arbós es feu ja del tot seva l'atenció de l'auditori. Vingué després "Danses tudesques", de Schubert, orquestrades ara per Webern, de frescal i joiosa melodia popular germànica amb apolcat ritme a voltes, i en quins repicats la corda de l'orquestra (reduïda) hi lluí la seva gran vàlua. Acabà la primera part amb la transcripció que Respighi acaba de fer de l'obra en *la menor* del gran mestre Bach, deliciós enfilall de variacions instrumentals sobre un romàntic motiu, precedit i corejat per una bonica melodia de baixa tònica en la que s'hi lluiren de debò els contrabaixos.

I vingué, després d'un descans, l'execució de la sisena Simfonia, en *si menor*, de Tschaikowsky, encertadament nomenada Patètica, amb els seus quatre insuperables temps: l'*allegro non troppo* amb la seva inicial melodia de caient ben rus, i amb les brodades musicals d'un bonic tema que encisa en ésser tractat pels violins amb sordina; l'*allegro con grazia*, rica trama de variacions instrumentals sobre un melodiós motiu que es destaca com mai en el pastós to de violins i flauta, i que intervingut per la fusta, rendeix delicioses sonoritats de danses de fades; el *scherzo*, atraient per son bell picat melòdic evocador de l'ingenu saltironeig d'un ball camperol, el qual finalitza amb un

allegro molto vivace, pleníssim, mogut, ple de dificultats, que pel bé que foren vençudes, valgueren una màxima ovació al director i professors de l'orquestra; en contrast ve com a darrer temps un *adagio lamentoso*, de corprenedora melodia d'accent elegiac, diríem evocador de la recança d'haver-se acabat ja l'execució del poema musical del gran compositor rus del passat segle.

La tercera part l'omplenaven: Navarra, d'Albeniz, harmonitzada pel mestre Arbós, plaent per la rel ibèrica de la seva melodia; Danses de "Marosszek" de Kodaly, bonica plana musical hongaresa plena de contrastos melòdics i de ritme—destacant-s'hi moments similars als del nostre flabiol i tamborí—evocadora del reçord de Listz i Brahms que ens han fet conèixer la viva i vistosa musicalitat folklòrica hongaresa; com a final anava "Fundició d'acer" del contemporani compositor rus Mossolow, qui s'ha proposat plasmar en melodia imitativa, la sensació produïda pel simultani brigit del martelleig, el rodatge de la maquinària, el cruixit i grinyols de l'acer en ésser treballat... en fi, la suma d'un grapat de sons que en la realitat individualment no tenen res d'harmònics i que, per tant, difícilment poden donar acords harmònics de melodia, a menys que es *purifiquin* fins a la desfiguració. Ens dol que el treball esmerçat per la "Sinfónica" per a l'execució d'una obra tant difícil i agre, no l'haguem pogut aprofitar sentint *melodia* més melòdica.

Sortosament no sortírem eixordats del concert perquè el mestre Arbós ens obsequià amb l'execució de la superba cavalcada de les Walkyries, que no cal dir que pel molt que agradà i el bé que la interpretaren els consolidats professors madrilenys, motivà una sorollosa i llarga ovació que volia dir... a reveure!

ARQUET

La travessia de l'Atlàntic

L'aviador americà Reichers, que es dirigia a Europa, caigué a alta mar i fou recollit per la tripulació del "President Roosevelt".